

Ο Σωφέρ και η κούρασή του (Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς Επίσκοπος Αχρίδος)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Επίσκοπος Αχρίδος](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Στενοχωρείσαι. Βαρέθηκες την δουλειά σου. Όλες οι άλλες εργασίες σου φαίνονται καλύτερες. Είσαι πικραμένος και ανήσυχος, γιατί δεν μπορείς να βρης άλλο επάγγελμα!

Πολύ σκέφθηκα πριν πάρω το μολύβι μου να σου απαντήσω. Προσπάθησα με την φαντασία μου να έρθω στην θέση σου. Προσπάθησα να μπω στην μαυρίλα και στον θόρυβο της μηχανής. Φαντάσθηκα τον εαυτό μου κατάμαυρο και ιδρωμένο να κοιτάζω με προσοχή, με προσοχή πάντα μπροστά, ενώ πίσω μου έρχεται ένας μικρός λαός: γέροι, γονείς, παιδιά, ηγεμόνες, διπλωμάτες, υπάλληλοι, χωρικοί, εργάτες, με-ροκαματιάρηδες. Όλοι γνωστοί μου, και όλοι αυτή την στιγμή εξαρτώνται από μένα! Είτε το κουβεντιάζουν μεταξύ τους, είτε απλώς το σκέπτονται μέσα τους. Όλοι τρέχουν με λαχτάρα για τον προορισμό τους. Και εγώ εξαρτώμαι από τον Θεό.

Οι επιβάτες δεν το καταλαβαίνουν πόσο εξαρτώνται από μένα! Χωρίς να με γνωρίζουν. Χωρίς να με ξέρουν! Και όμως με εμπιστεύονται. Και αυτό ακριβώς μου δίνει χαρά! Όταν ανέβηκαν στο όχημα και ξεκινήσαμε, κανείς δεν ήρθε να με ιδή και να με γνωρίση! Κανείς δεν αναρωτήθηκε: Μήπως είναι τρελλός η τυφλός η μεθυσμένος; Όλοι μου εμπιστεύθηκαν την ζωή τους! Χωρίς να είναι σίγουροι ότι είμαι ο πιο ικανός άνθρωπος σ' αυτήν την θορυβώδη κίνηση της πόλης, που οι επιβάτες μένουν στο όχημά μου για λίγο και συνεχώς αλλάζουν! Κανενός δεν πέρασε τέτοια σκέψη. Και αυτό με χαροποιεί ακόμη περισσότερο. Χαίρω, γιατί τόσοσ λαός εμπιστεύεται την ζωή του στα χέρια μου.

Και τότε παρ' όλο τον κόπο μου αισθάνθηκα μια βαθειά ευχαρίστηση και άρχισα να

δοξολογώ τον Θεό με τα λόγια:

- Ω Θεέ μου, μεγάλη και θαυμαστέ! Δόξα σε Σένα και ευχαριστία. Γιατί μου έδωσες μια τέτοια σπουδαία εργασία που μοιάζει με την δική Σου! Γιατί, Κύριε, και Συ είσαι κρυμμένος, άγνωστος και αόρατος μέσα στην μηχανή, που ονομάζεται πλάση. Το δικό Σου όχημα είναι τεράστιο. Και οι επιβάτες του αναρίθμητοι. Εσύ είσαι ο οδηγός του σύμπαντος! Και όμως πολλοί, πάρα πολλοί, δεν Σε σκέπτονται καθόλου. Ούτε Σε αναζητούν. Και όμως Συ τους οδηγείς καλά. Συ τους ξέρεις. Συ τους δίνεις τροφή και ανάπαυση και χαρά. Και τους θυμίζεις πότε πρέπει να φάγουν, και που να κατεβούν!

Όλοι μας ελάχιστα πράγματα ξέρουμε για το όχημα αυτό. Για το ξεκίνημά του. Και για το τέρμα του. Και όμως με εμπιστοσύνη ανεβαίνουμε και κατεβαίνουμε σε αυτό. Και ας είσαι Συ, Κύριε, κρυμμένος, άγνωστος και αόρατος! Χίλιες χιλιάδες φορές Σε δοξολογώ. Και Σε ευχαριστώ. Και σε παρακαλώ, τον Τεχνίτη και Δημιουργό του Παντός, τον Παντεπόπτη και Παντοδύναμο. Σε Σένα εμπιστεύομαι σε όλα. Και για όλα, όσα θα μου συμβούν. Εσύ είσαι ο μοναδικός μου βοηθός. Συ θα με πας στο τέρμα.

Νεαρέ μου φίλε! Τι καλύτερη δουλειά θα μπορούσες να κάμης; Νομίζεις ήταν καλύτερη η εργασία του αποστόλου Πέτρου, που ήταν ψαράς, η του αποστόλου Παύλου που ήταν σκηνοποιός; Το δικό σου επάγγελμα είναι πολύ πιο καλό! Πρέπει να ευχαριστήεις την Θεία Πρόνοια που σου εμπιστεύθηκε μια τέτοια εργασία.

Πηγή: agiazoni.gr